

ಆಫ್ರಿಕೆಯ ಕತೆ

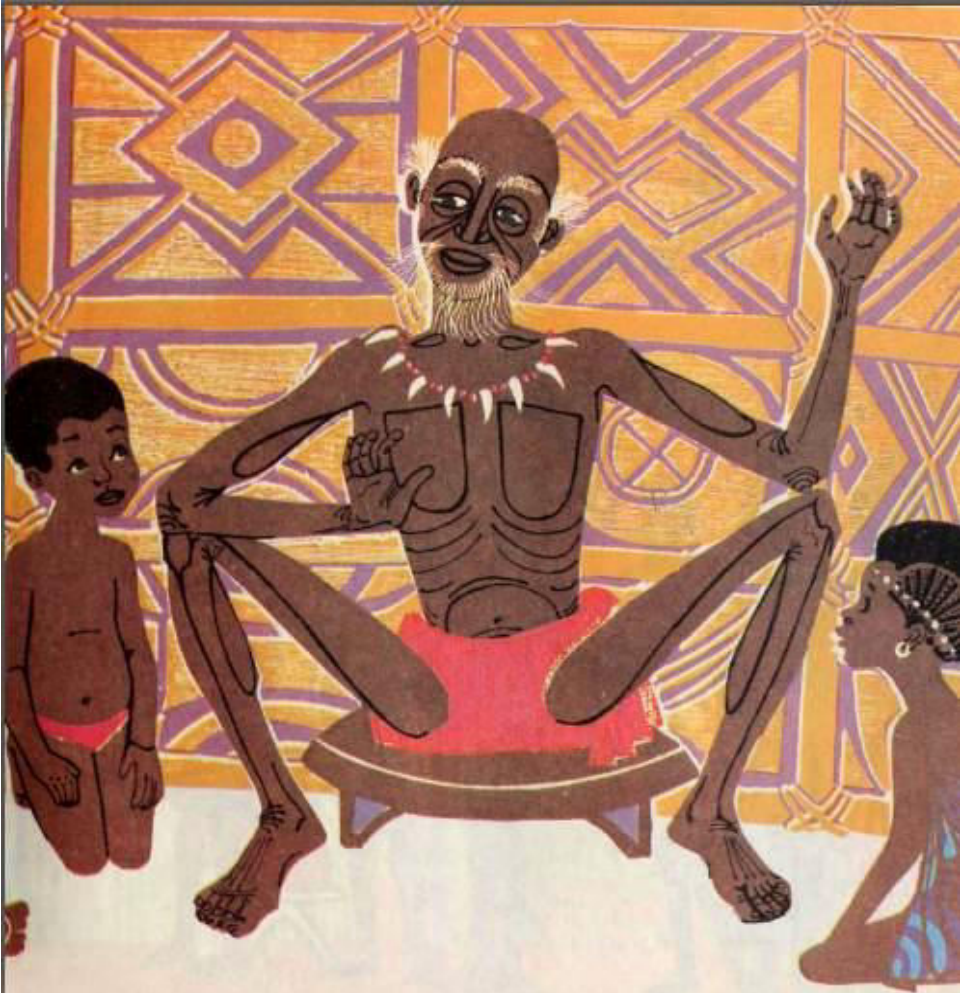
ಕತೆ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳು: ಗೇಲ್ ಈ ಹಾಲಿ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

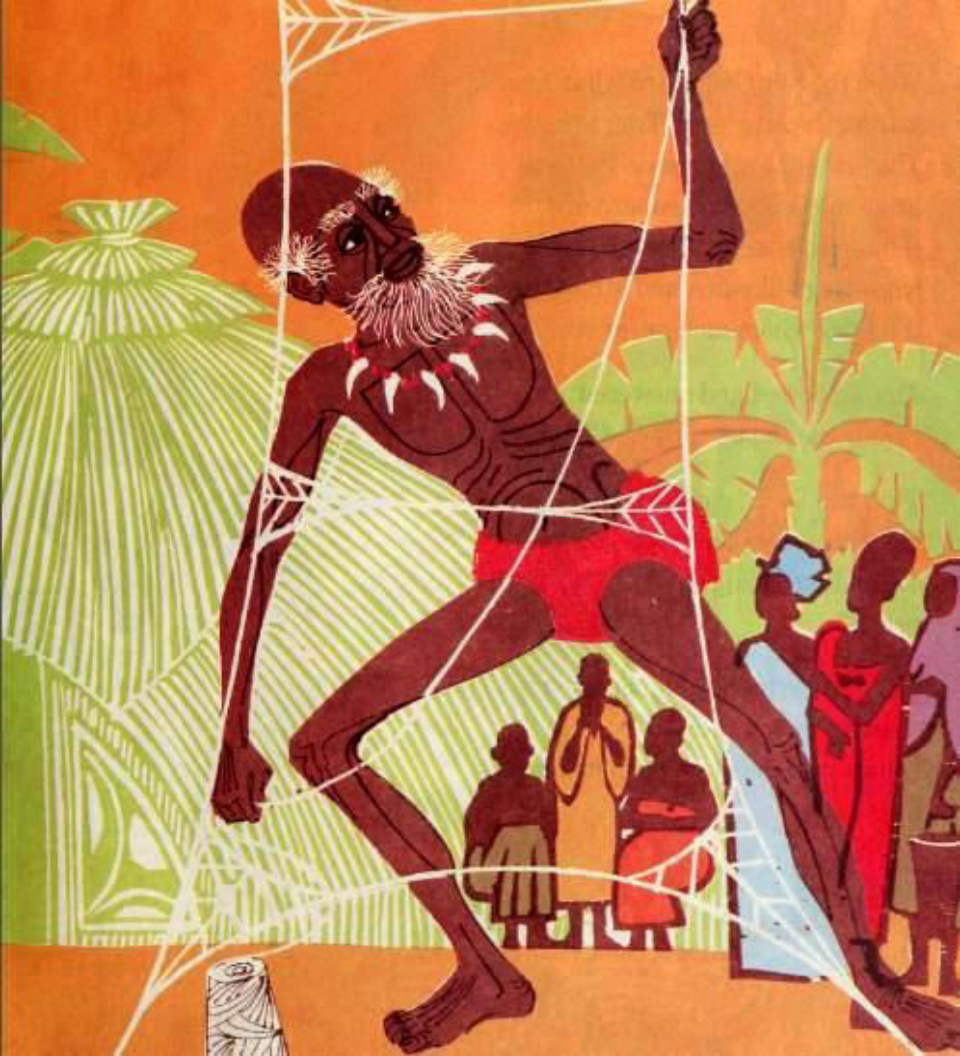
ಮಕ್ಕಳೇ, ಕೇಳಿ. ನೀವೆಲ್ಲ ಕತೆ ಕೇಳಲೆಂದು ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕತೆಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕತೆಗಳು ಆಕಾಶ
ದೇವರಾದ ನ್ಯಾಮೆಯ ಸೊತ್ತಾಗಿದ್ದವು. ಅವನು
ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾನದ ಬಳಿ ಇರುವ ಬಂಗಾರದ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಬಂದಾಗ ಕತೆ
ಮಾರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಅನಾನ್ಸೆ ಎಂಬ ಬಲೆಗಾರನು ಆಕಾಶ
ದೇವರಿಂದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು
ಬಯಸಿದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ಆಕಾಶ
ಮುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮುಗಿಲೆತ್ತರದ ಬಲೆಯನ್ನು
ಹೆಣೆದನು.

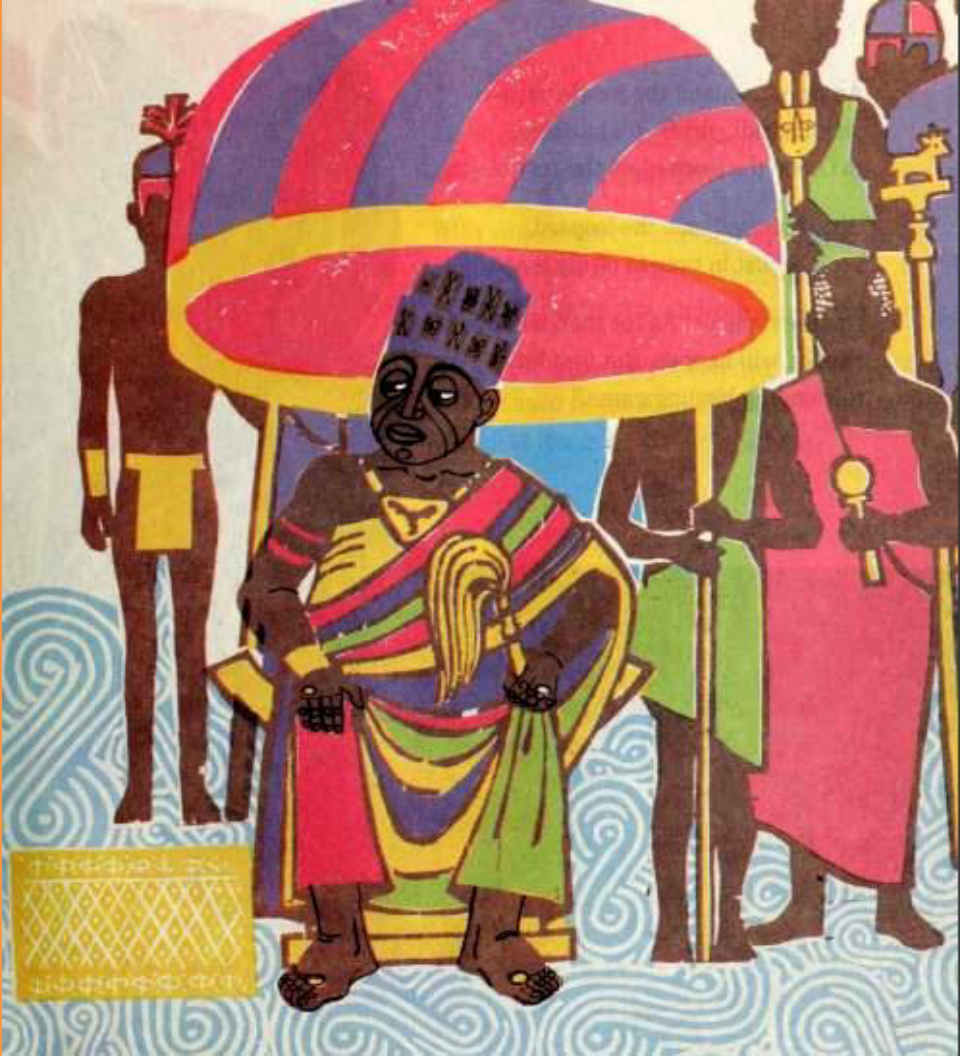
ಆಕಾಶದ ದೇವರಿಗೆ ಅನಾನ್ಯೆಯ ಬಯಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ
ತಿಳಿದಾಗ - ಟ್ಟೀ, ಟ್ಟೀ, ಟ್ಟೀ - ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ
“ನನ್ನ ಕತೆಗಳು ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿಲ್ಲಿ,
ಭೀಕರವಾಗಿರುವ ಚೂಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಿದ್ದ
ಓಸೆಬೊ ಚಿರತೆ, ಕಚ್ಚಿದರೆ ಮೈ ಎಲ್ಲ
ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಉರಿಸುವ ಮಂಬೊರೊ ಎಂಬ
ಜೇನ್ನೋಣ ಮತ್ತು ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣದ
ಮಮೋಟಿಯಾ ಎಂಬ ಯಕ್ಷಿಣಿ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು
ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನು
ಮಾರುವೆ.”

ಅನಾನ್ಯೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತ “ನೀವು
ಕೇಳಿದ ಬೆಲೆ ತಂದು ಕೊಡುವೆ.” ಎಂದು
ಹೇಳಿದನು.

ಆಕಾಶದ ದೇವರು ಟ್ಟೀ, ಟ್ಟೀ, ಟ್ಟೀ ಎಂದು
ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತ “ನಿನ್ನಂತಹ ಬಡ ದೇಹದ
ಮುದುಕನಿಗೆ ನನ್ನ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ?” ಎಂದು ಒಟಗೊಟ್ಟನು.

ಆದರೆ ಅನಾನ್ಯೆ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಆಕಾಶ
ದೇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು
ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಬಂದನು.

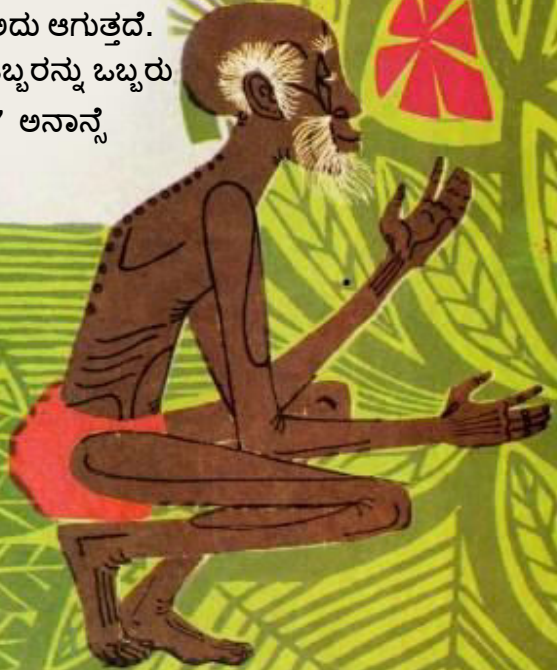

ಅನಾನ್ಸೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡತೊಡಗಿದನು.
ಇರಿದಿ, ಇರಿದಿ, ಇರಿದಿ ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿದನು.
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಚೂಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಓಸೆಬೊ
ಚಿರತೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದನು.

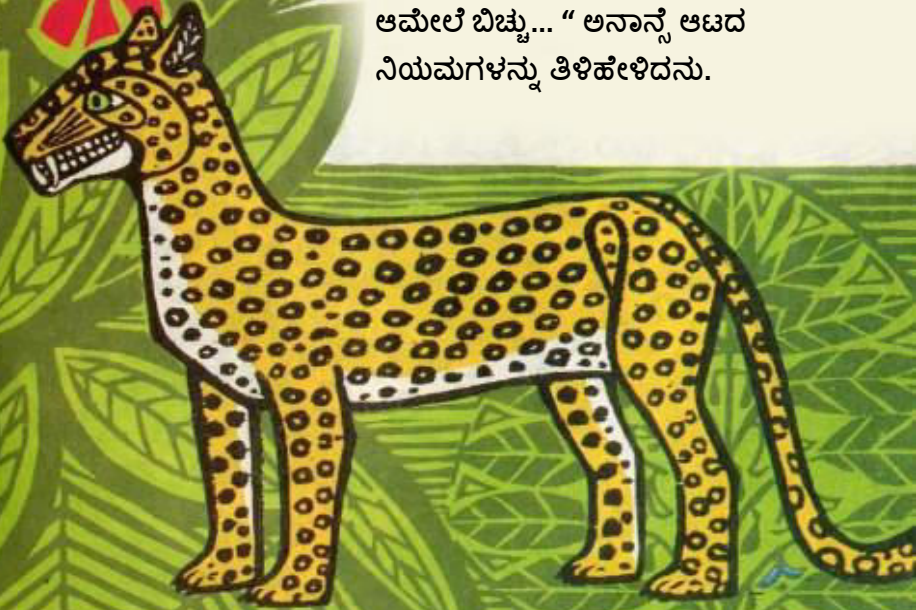
“ಅನಾನ್ಸೆ, ನೀನು ಸರಿಯಾದ ವೇಳೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆ.
ಇದು ನನ್ನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ವೇಳೆ. ನಿನ್ನನ್ನು
ತಿಂದು ಬಿಡುವೆ.” ಚಿರತೆ ಹೇಳಿತು.

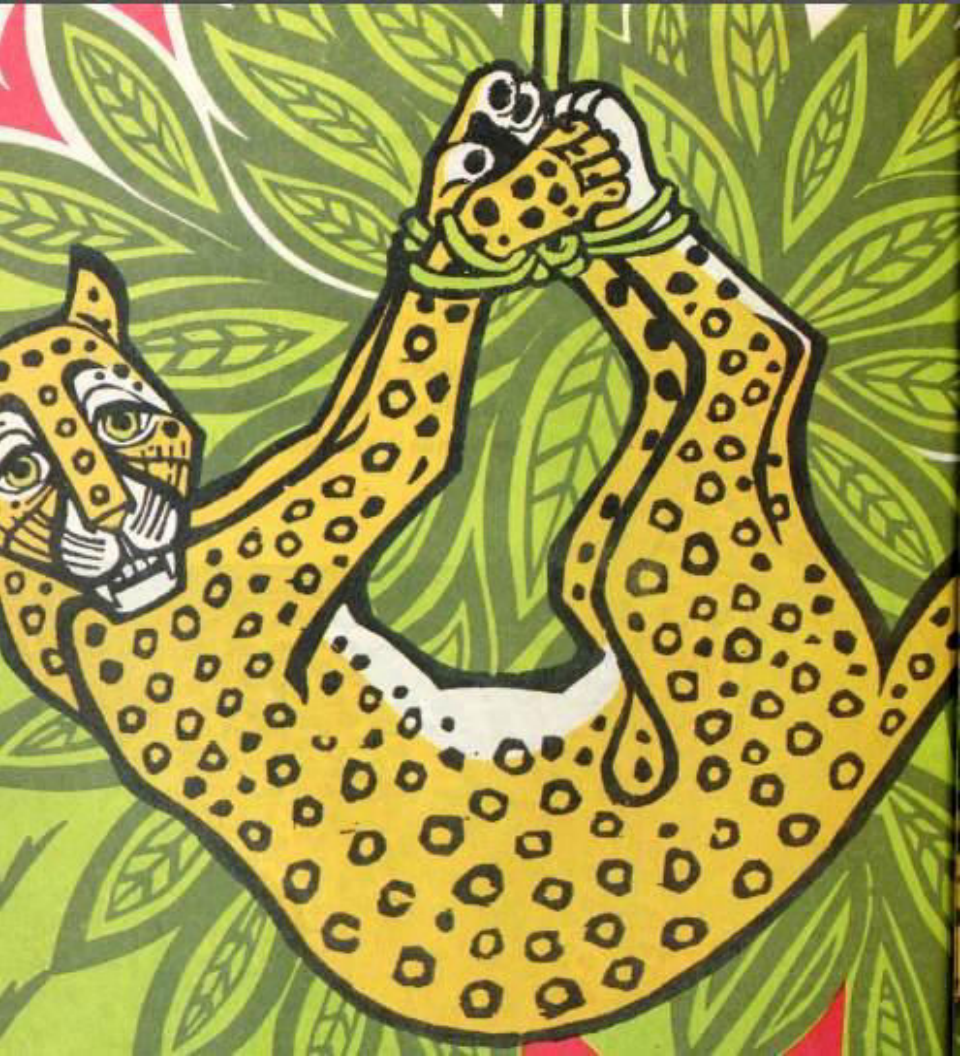
“ಅದಿರಲಿ. ಏನು ಆಗಬೇಕೋ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆ.
ಮೊದಲು ನಾವಿಬ್ಬರು ಒಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು
ಕಟ್ಟುವ ಪಂದ್ಯದ ಆಟ ಆಡುವ.” ಅನಾನ್ಸೆ
ಹೇಳಿದನು.

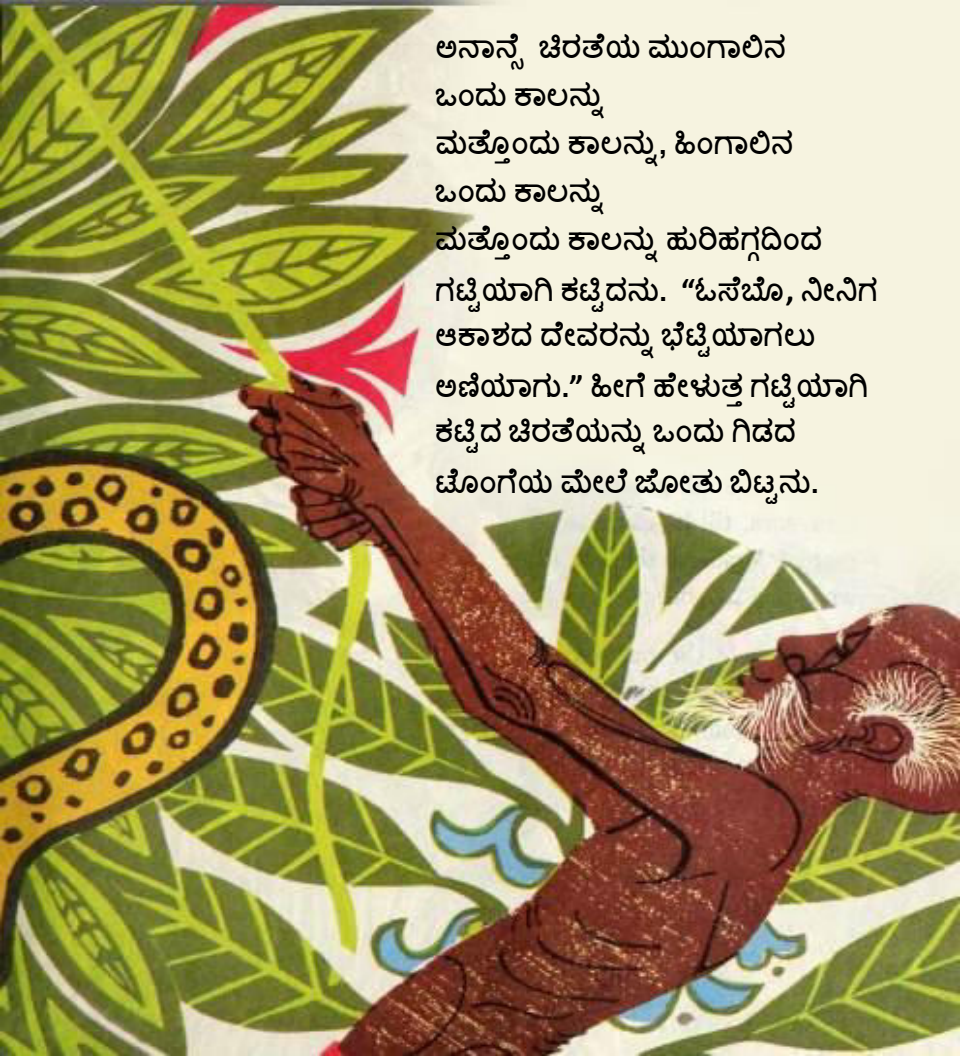
ಆ ಚಿರತೆಗೆ ಆಟ ಆಡುವದೆಂದರೆ ಬಹು
ಪ್ರೀತಿ. “ಈ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಕಟ್ಟುವ ಆಟ
ಹೇಗೆ ಆಡಬೇಕು?” ಚಿರತೆ ಕೇಳಿತು.

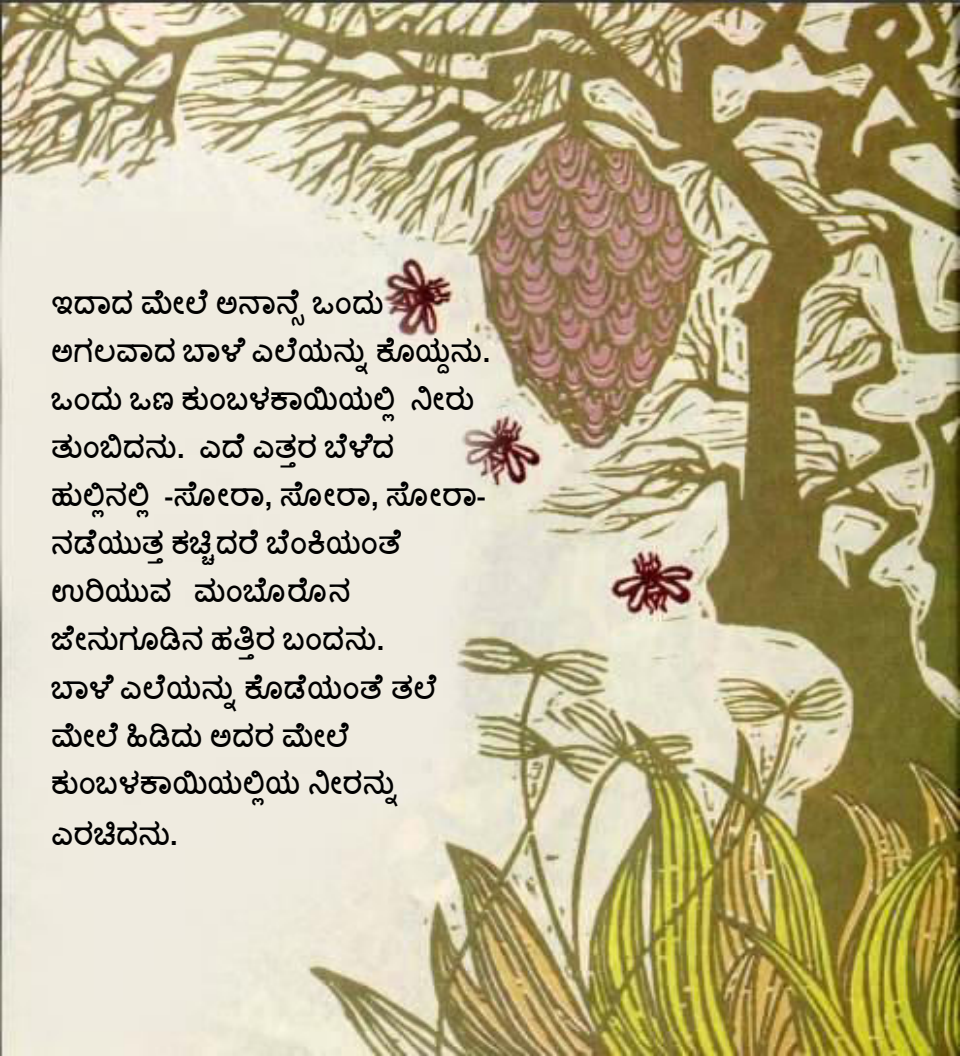
“ನಾನು ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಮುಂಗಾಲು ಹಾಗು
ಹಿಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಹುರಿ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟುವೆ.
ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ
ನೀನು ನನ್ನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮತ್ತು
ಆಮೇಲೆ ಬಿಚ್ಚು...” ಅನಾನ್ಸೆ ಆಟದ
ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಹೇಳಿದನು.

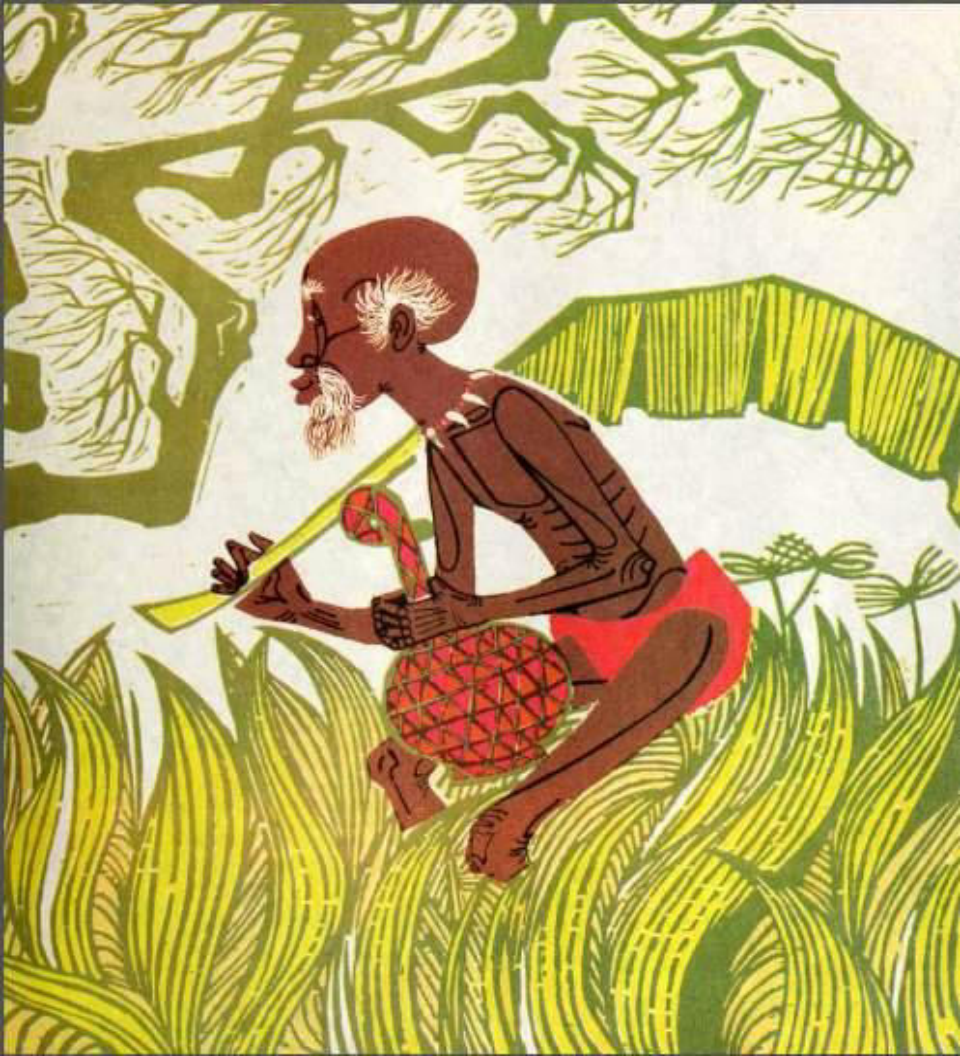

ಅನಾನ್ಯ ಚಿರತೆಯ ಮುಂಗಾಲಿನ
ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು
ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲನ್ನು, ಹಿಂಗಾಲಿನ
ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು
ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಹುರಿಹಗ್ಗದಿಂದ
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದನು. “ಓಸೆಬೊ, ನೀನಿಗ
ಆಕಾಶದ ದೇವರನ್ನು ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು
ಅಣಿಯಾಗು.” ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಕಟ್ಟಿದ ಚಿರತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗಿಡದ
ಟೊಂಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋತು ಬಿಟ್ಟನು.

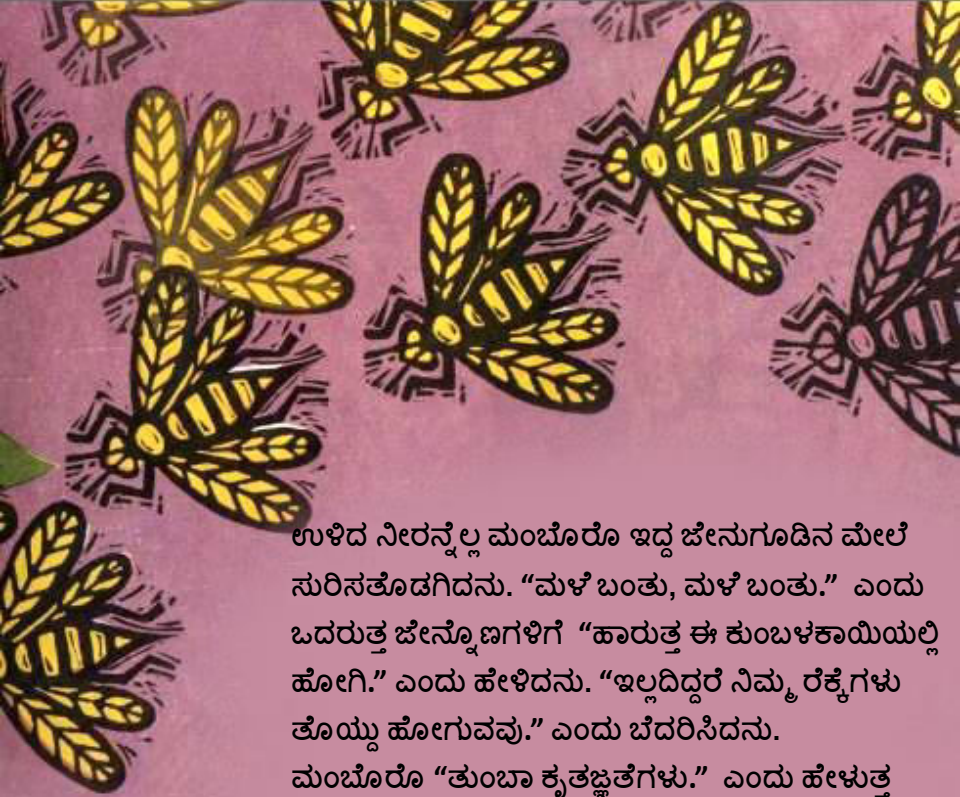

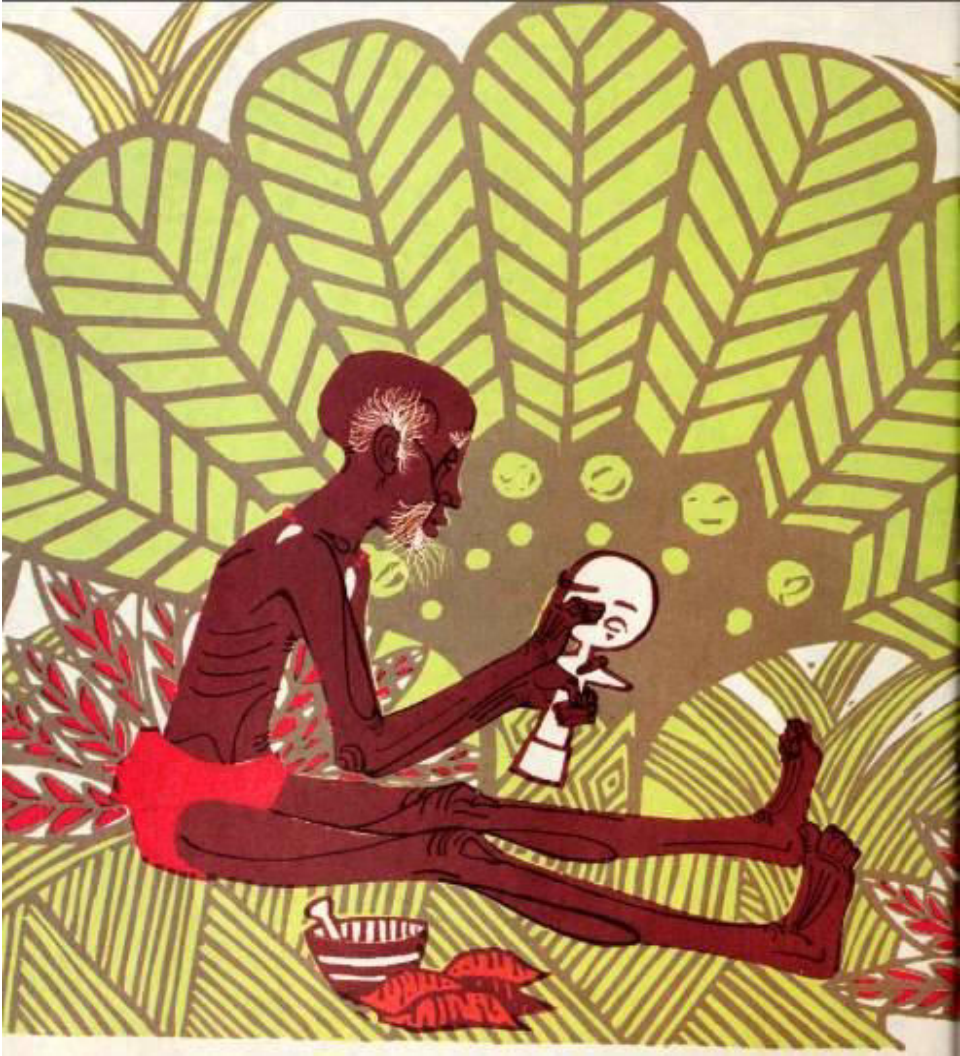
ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅನಾನ್ಸೆ ಒಂದು
ಅಗಲವಾದ ಬಾಳೆ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದನು.
ಒಂದು ಒಣ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು
ತುಂಬಿದನು. ಎದೆ ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದ
ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ -ಸೋರಾ, ಸೋರಾ, ಸೋರಾ-
ನಡೆಯುತ್ತ ಕಚ್ಚಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ
ಉರಿಯುವ ಮಂಚೂರೊನ
ಜೇನುಗೂಡಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು.
ಬಾಳೆ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೊಡೆಯಂತೆ ತಲೆ
ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ
ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಲ್ಲಿಯ ನೀರನ್ನು
ಎರಚಿದನು.

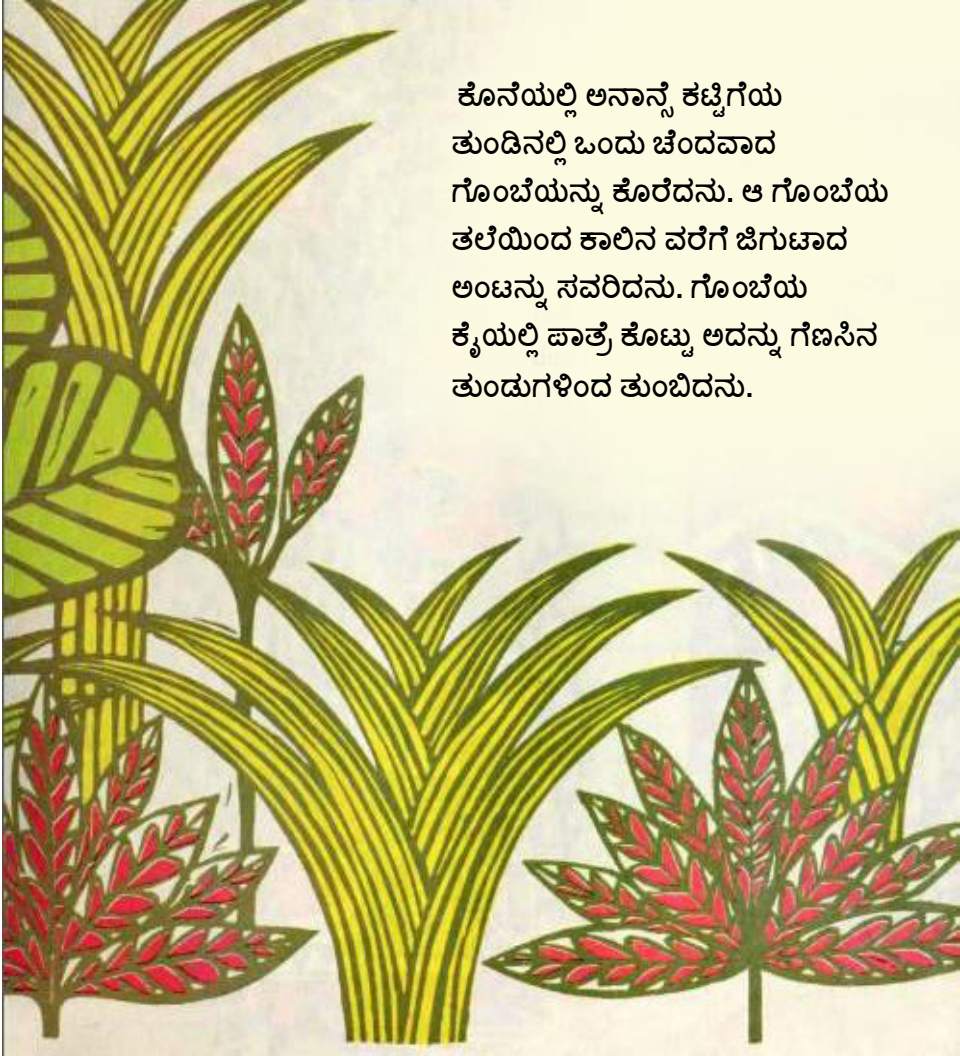

ಉಳಿದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಮಂಬೊರೊ ಇದ್ದ ಜೇನುಗೂಡಿನ ಮೇಲೆ
ಸುರಿಸತೊಡಗಿದನು. “ಮಳೆ ಬಂತು, ಮಳೆ ಬಂತು.” ಎಂದು
ಒದರುತ್ತ ಜೇನ್ನೊಣಗಳಿಗೆ “ಹಾರುತ್ತ ಈ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. “ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಗಳು
ತೊಯ್ದು ಹೋಗುವವು.” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದನು.
ಮಂಬೊರೊ “ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ
ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ಅನಾನ್ನೆ ಕೂಡಲೆ
ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದನು.
“ ಮಂಬೊರೊ, ನೀನಿಗ ಆಕಾಶದ ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಲು
ತಯಾರಾಗು.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು
ಓಸೆಬೊ ಚಿರತೆಯ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದನು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾನ್ಯ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ
ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆಂದವಾದ
ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೊರೆದನು. ಆ ಗೊಂಬೆಯ
ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನ ವರೆಗೆ ಜಿಗುಟಾದ
ಅಂಟನ್ನು ಸವರಿದನು. ಗೊಂಬೆಯ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಗೆಣಸಿನ
ತುಂಡುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದನು.

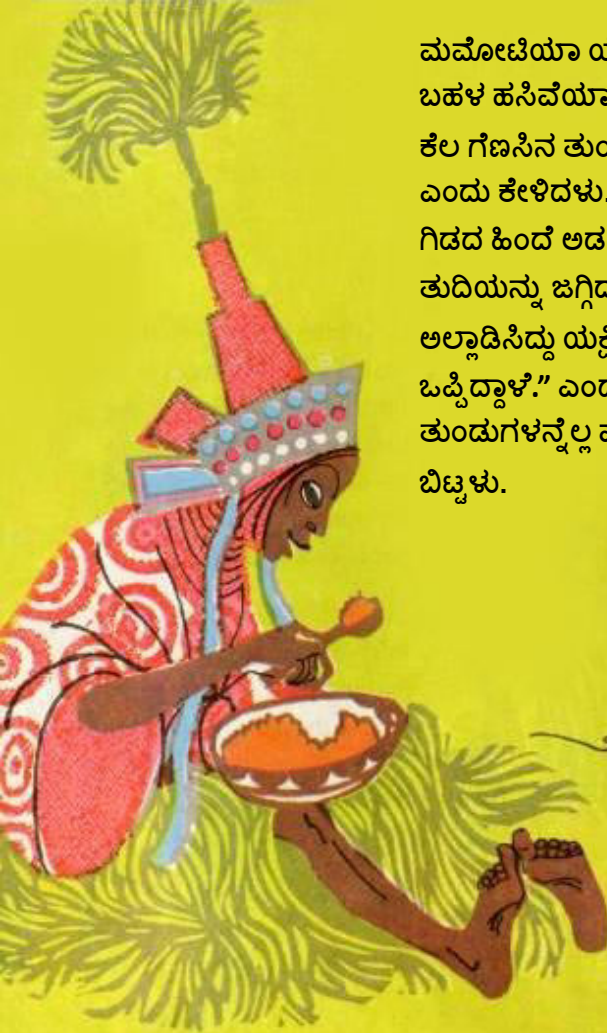

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅನಾನ್ಸೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ
ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು ಕೆಳಗೆ ಬಂದು
ಕುಣಿಯುವ ಹೂವಿನ ಗಿಡದ ಹತ್ತಿರ
ಇಟ್ಟನು. ಆನಾನ್ಸೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿರುವ
ಬಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಬಳ್ಳಿಯ
ಬಂದು ತುದಿಯನ್ನು ಗೊಂಬೆಯ ಕತ್ತಿಗೆ
ಹಾಗು ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಗಿಡದ ಹಿಂದೆ
ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತನು.
ಕೆಲ ಸಮಯದ ಮೇಲೆ
ಮಮೋಟಿಯಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆ
ಯಕ್ಷಿಣಿಯನ್ನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನು
ಇನ್ನೂವರೆಗೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು
ಕುಣಿಯುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಹೂವಿನ ಗಿಡದ
ಕೆಳಗೆ ಬಂದಳು. ಗೊಂಬೆಯ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಯ ಗೆಣಸಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು
ಕಂಡು ಅವಳ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರುರಿತು.

ಮಮೋಟಿಯಾ ಯಕ್ಷಿಣಿ “ಮಗುವೇ, ನನಗೆ
ಬಹಳ ಹಸಿವೆಯಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ
ಕೆಲ ಗೆಣಸಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲೇ ?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಗಿಡದ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿದ ಅನಾನ್ಸೆ ಬಳ್ಳಿಯ
ತುದಿಯನ್ನು ಜಗ್ಗಿದಾಗ ಗೊಂಬೆ ತಲೆ
ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ್ದು ಯಕ್ಷಿಣಿಗೆ ಕಂಡಿತು. “ಗೊಂಬೆ
ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಳೆ.” ಎಂದೆನಿಸಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯ
ತುಂಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಮೋಟಿಯಾ ತಿಂದು
ಬಿಟ್ಟಳು.

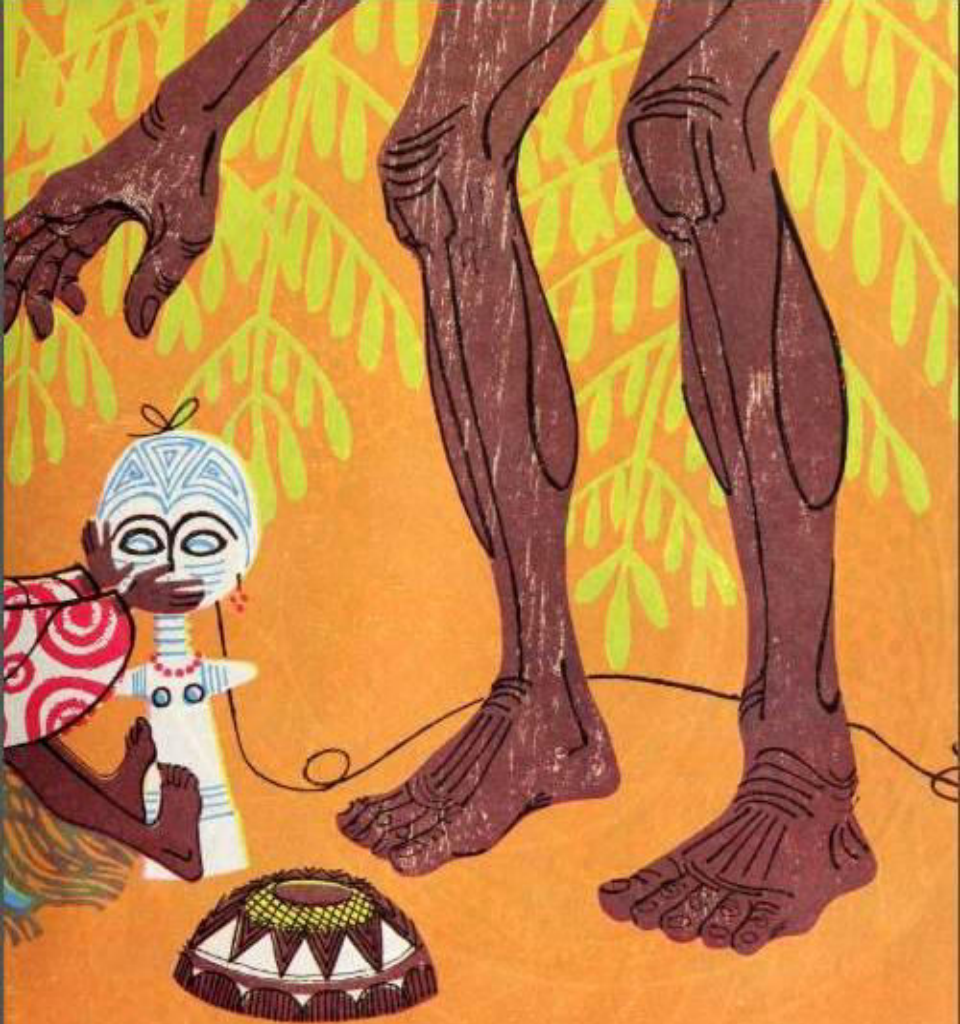
“ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು, ಮಗುವೆ!” ಯಕ್ಷಿಣಿ ಹೇಳಿದಳು.

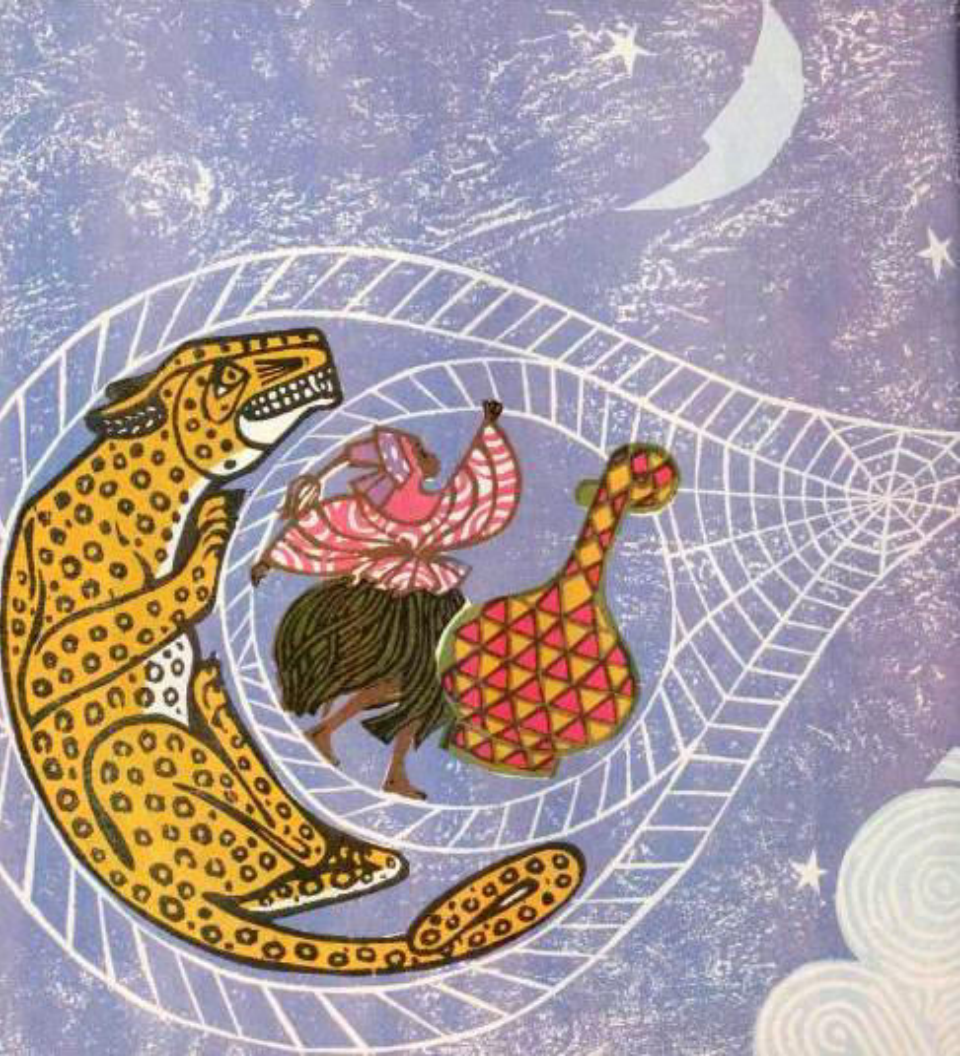
ಆದರೆ ಗೊಂಬೆ ಅವಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.
ಗೊಂಬೆ ತಲೆದೂಗಲಿಲ್ಲ.

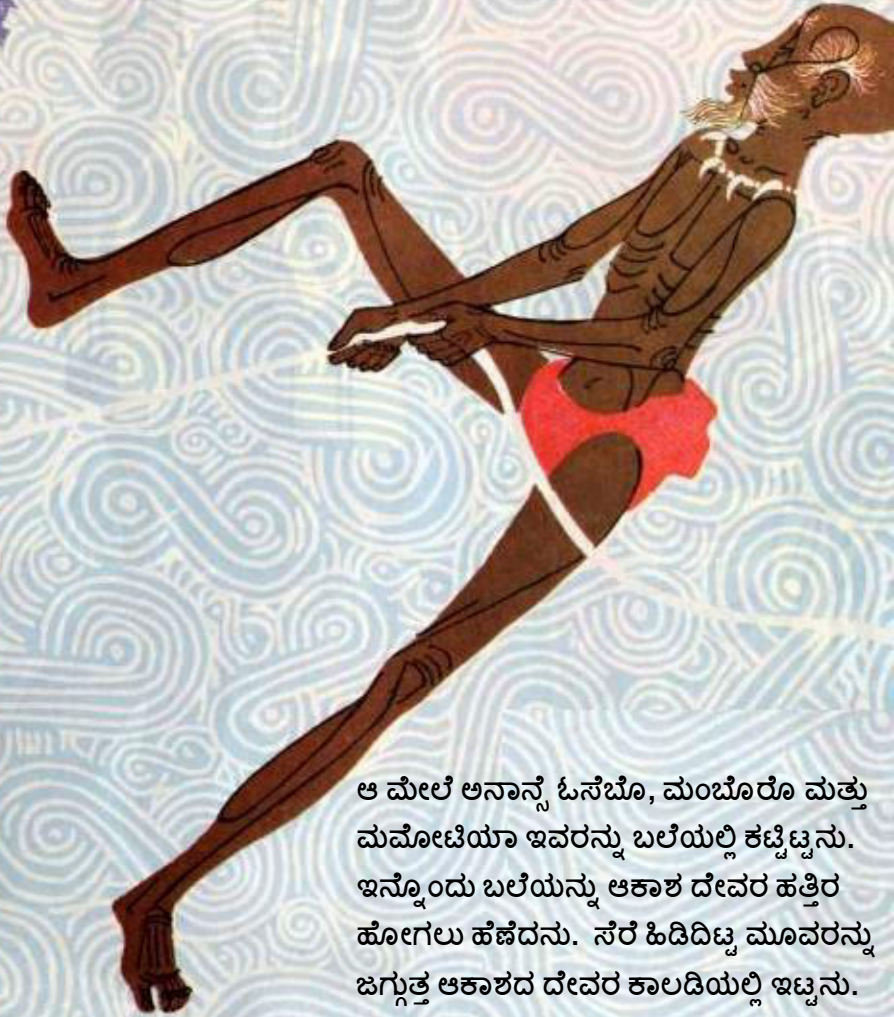
“ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ಉತ್ತರವೇಕೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ
ಜಬರಿಸಿದಳು. ಗೊಂಬೆ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ.

“ನೋಡಲ್ಲಿ, ನೀನು ಉತ್ತರಿಸದಿದ್ದರೆ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಏಟು ಕೊಡುವೆ.” ಯಕ್ಷಿಣಿ ಒದರಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಗೊಂಬೆ ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿತು. ಯಕ್ಷಿಣಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಆ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಿಣಿ ಗೊಂಬೆಯ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು ಗೊತ್ತೆ? ಯಕ್ಷಿಣಿಯ ಕೈ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. “ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬಾರಿಸುವೆ.” ಮತ್ತೆ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆದಳು. ಎರಡನೆ ಕೈಕೂಡ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಯಕ್ಷಿಣಿ ಆಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕಾಲಿನಿಂದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಒದ್ದಳು. ಕಾಲುಗಳು ಕೂಡ ಗೊಂಬೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತವು. ಆ ಮೇಲೆ ಅನಾನ್ಸೆ ಗಿಡದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದು “ಮಮೋಟಿಯಾ, ಆಕಾಶದ ದೇವರಿಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಅಣಿಯಾಗು.” ಮಮೋಟಿಯಾಳನ್ನು ಚಿರತೆ ಮತ್ತು ಮಂಮೋರೊ ಜೋತು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಗಿಡದ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

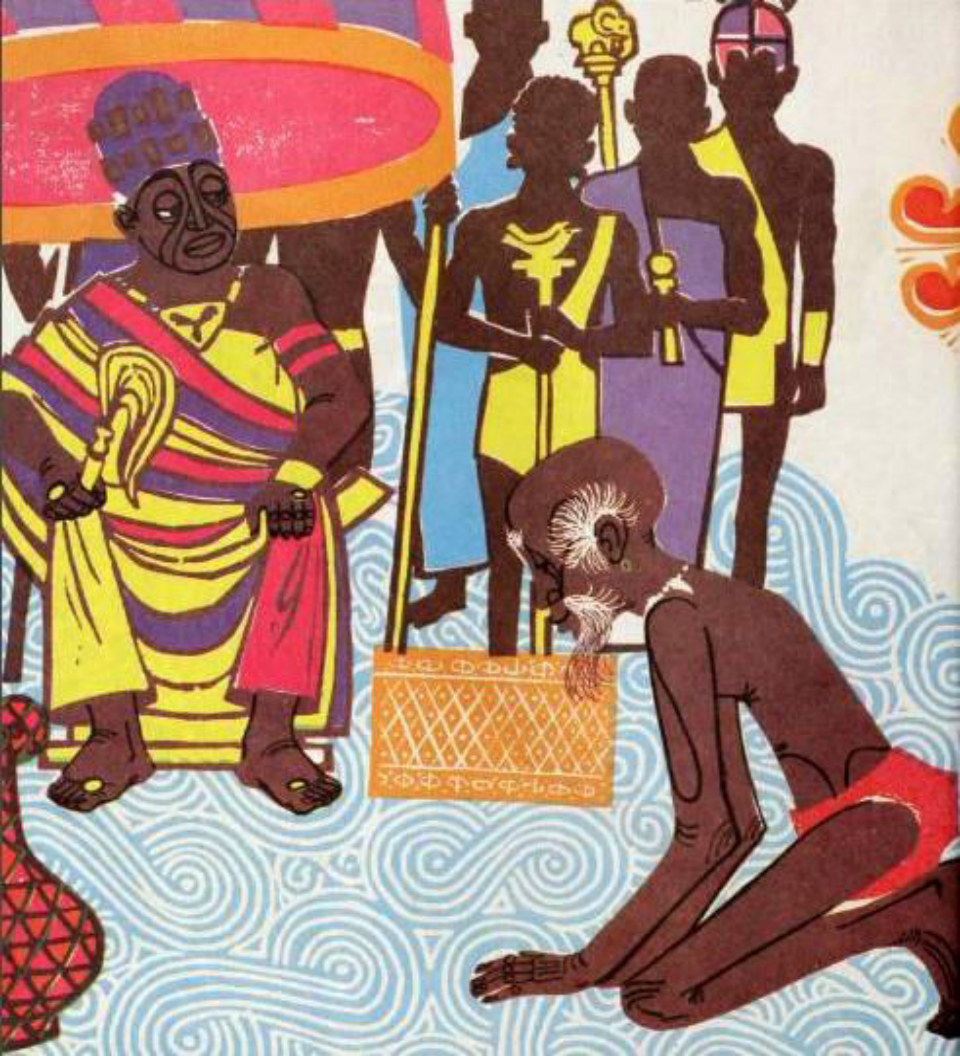

ಆ ಮೇಲೆ ಅನಾನ್ಯ ಓಸೆಬೊ, ಮಂಚೊರೊ ಮತ್ತು
ಮಮೋಟಿಯಾ ಇವರನ್ನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟನು.
ಇನ್ನೊಂದು ಬಲೆಯನ್ನು ಆಕಾಶ ದೇವರ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗಲು ಹೆಣೆದನು. ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟ ಮೂವರನ್ನು
ಜಗ್ಗುತ್ತ ಆಕಾಶದ ದೇವರ ಕಾಲಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟನು.

“ನೋಡಿ ನ್ಯಾಮಿ ದೇವರೆ,” ಅನಾನ್ಯ ತಲೆ
ತಗ್ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. “ಚೂಪಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಿರುವ
ಓಸೆಬೊ ಚರತೆ, ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿಯಂತೆ
ಕಚ್ಚುವ ಮಂಜೂರೊ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೂ
ಕಾಣದಂತೆ ತಿರುಗುವ ಮಾಮೋಟಿಯಾ
ಯಕ್ಷಿಣಿ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕತೆಯ ಬೆಲೆ
ಎಂದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ.”

ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶದ ದೇವರಾದ
ನ್ಯಾಮೆ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದು
ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಲ್ಲಿ “ಈ ಬಡಕಲು ಅನಾನ್ಯ
ಬಲೆಗಾರ ಕತೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ
ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಬೆಲೆ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ
ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ!” ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಡುತ್ತ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದನು.

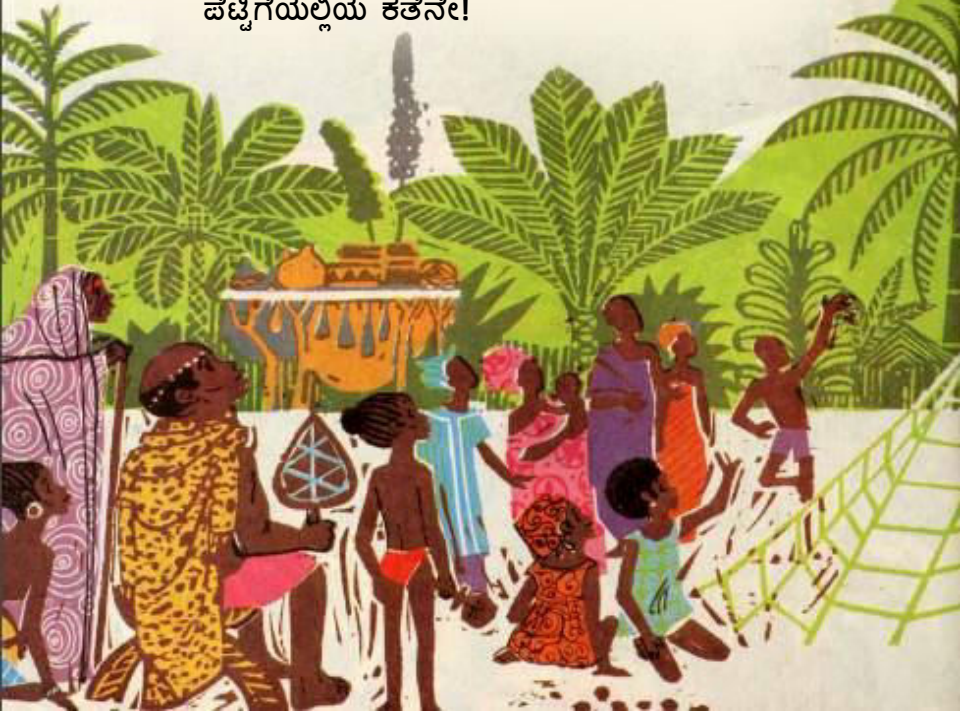
“ಇಂದಿನಿಂದ ಹಾಗು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ
ಕೂಡ ನನ್ನ ಕತೆಗಳು ಅನಾನ್ಯನ ಸೊತ್ತು.
ಹಾಗು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲೆಗಾರನ ಕತೆಗಳು
ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡಲಿ.”

ನೆರೆತವರೆಲ್ಲ “ಭಲೆ! ಭಲೆ!!!” – ಈSSS,
ಈSSS, ಈSSS - ಎಂದು
ಜಯಜಯಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

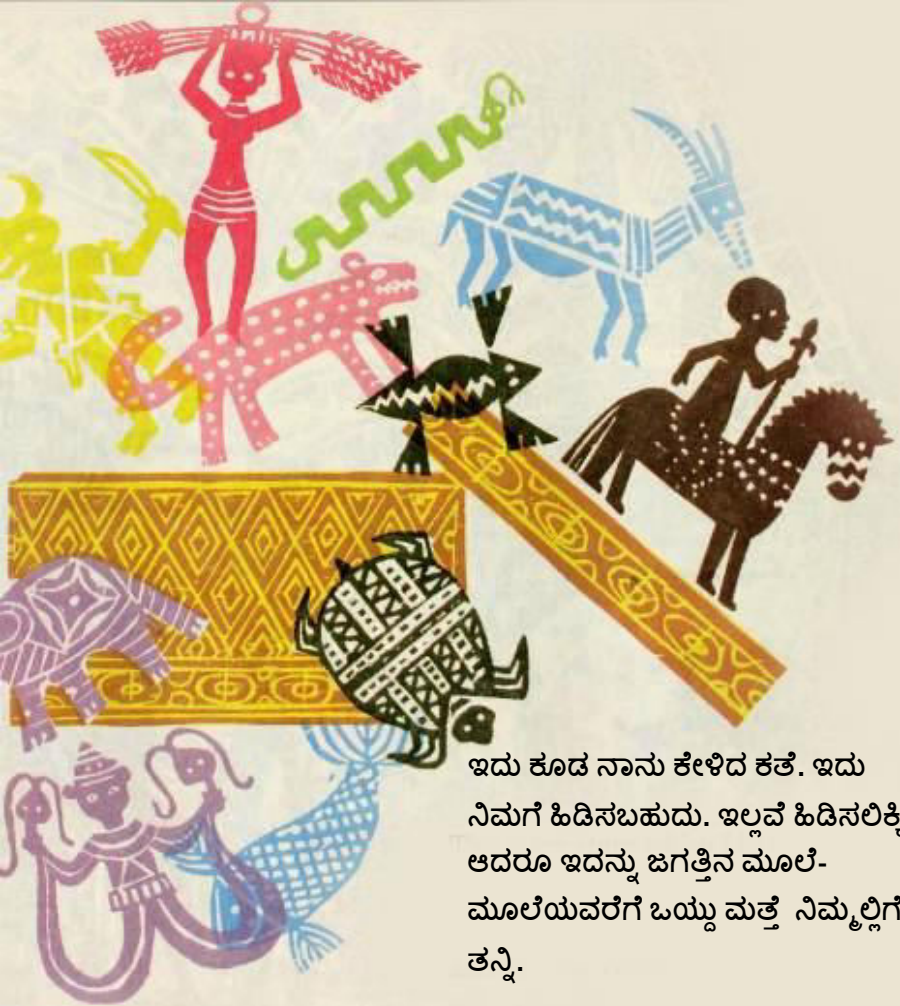

ಅನಾನ್ಯ ಕತೆಗಳಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಂದನು. ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯ
ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಜನರು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆರೆದು
ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ
ಕತೆಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೆ
ತಲುಪುವಂತೆ ಹರಡಿಸಿದನು. ಈ ಕತೆ ಕೂಡ ಆ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯ ಕತೆನೇ!

ಇದು ಕೂಡ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಕತೆ. ಇದು
ನಿಮಗೆ ಹಿಡಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೆ ಹಿಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.
ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ-
ಮೂಲೆಯವರೆಗೆ ಒಯ್ಯು ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ
ತನ್ನಿ.

ಎಷ್ಟೋ ಆಫ್ರಿಕೆಯ ಕತೆಗಳು ಅನಾನ್ಯ ಬಲೆಗಾರನ ಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಬಲೆಗಾರನ ಕತೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕತೆ ಕೂಡ ಅಂತಹದೇ ಒಂದು ಕತೆ. ಬಲೆಗಾರ ಕತೆಗಳು ಚಿಕ್ಕ, ಅಸಹಾಯ ಜನ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯುತ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾಣತನದಿಂದ ಸೋಲಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವೆ.

ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ಆಫ್ರಿಕೆಯ ಗುಲಾಮರು ಅಟ್ಟಾಂಟಿಕ ಸಮುದ್ರ ದಾಚೆಯ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಒಯ್ದರು. ಆ ಗುಲಾಮರ ಮುಂದಿನ ಎಷ್ಟೋ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಇಂತಹ ಕತೆ ಕೇಳುತ್ತ ಬೆಳೆದವು. ಈ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಾಕಷ್ಟು ಆಫ್ರಿಕನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಿರಿ. ಅವುಗಳ ದನಿಯಿಂದಲೇ ಅರ್ಥವಾಗುವದು.

